

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

1. ÅRGANG

NUMMER 24

15. DECEMBER 1929

Evangeliets sæd i det urolige Kina

Fra Signe Pedersen og Inga Johnsen

Hsuan hua fu 8—10—29. Kjære misjonsvenner!

Da vi tenkte det vilde interessere Misjons-Røstens lesere å høre litt fra oss igjen, vil vi sende noen ord.

Onsdag 4. sept. forlot vi Amerika for å stevne mot Kina. Vi reiste i flere dager langs Alaska-kysten, og tanken gikk da ofte til våre kjære søsken N y s æ t e r, som i mange år har forkynt det underbare evangelium for eskimoene. En skrev om Alaska:

«Alaska, det vidunderlige land, fjell uten navn, fjorde uten strand, elver uten ende, frost i jorden som aldri tiner, fiskemengder som går over all menneskelig forstand, fjell og skoger, hvor bjørnen tumler om sommeren og ligger i sitt hi om vinteren, Alaska, det vidunderlige land.»

Han sier bl. a. at der var så ensomt og stille, at det nesten virket på nervene. — Gud velsigne det kjære søsken i Alaska. Snart skal vi Guds høstfolk forenes med høstens store Herre. Å, hvilken dag, når vi får komme med lavnen full av modne nek. Halleluja. Jesus kommer snart, la oss holde ut enda en liten tid.

Vi hadde en stormfull reise, men Jesus var med, og det er en slik trygghet å kjenne at han alltid er med. Vi var i Japan en ukes tid. Japaneserne er et avgudsdyrkende folk, men vi besøkte en misjonær i Kobe, som fortalte at det aldri hadde vært så åpent å forkynde evangeliet der som nu.

Den 28. september fortsatte vi reisen og kom frem til Kina 2. oktober klokken 4 om morgenen. Da vi kom frem var der en fryktelig sjau og leven på bryggen, mellom 20 og 30 stykker ropte i munnen på hverandre. Jeg blev redd med det samme og undret på om det var brutt ut krig og lå og lyttet om jeg skulle høre noen skyting, men det var bare forfjeningen av båten som voldte slikt spektakel. Har siden forstått at det er kinesernes måte å være på, skrik og hujer når noe skal gjøres. Så begynte det å lynse og da kom det enda flere som vilde bære og kjøre. En kom med varm suppe, som han solgte. Det blev en veldig akedasje om betalingen for å kjøre eller bære kuffertene op til jernbanestasjonen, og det er det alltid, når de skal gjøre litt. En klistret noen merkelapper på kuffertene og det kom han og forlangte betaling for.

Da vi kom til Peking hadde vi ikke vært der mange minutter før vi blev kalt utenlandske djevlere, det var den velkomsthilsen vi fikk av noen.

Lørdag 5. oktober reiste vi med toget til Hsuan hua fu. På vei til jernbanestasjonen så vi ut på en av Pekings storgater, at de holdt

Evig den samme, uforanderlige Jesus.

Av Dr. A. B. Simpson. — Oversatt av Jens Fjeld.

Hvilket herlig enkelt buskap, for hver sjel som tror: Jesus er og blir for evig, uforanderlig. Elsker, frelser syndbetyngt, helbreder syk og lam, sorgfull løfter, fristet hjelper, ære til hans navn.

Synderes venn han var og bliver, søker tapte enn. Han jo fordom med dem vandret, for å bli hos dem, slik han daglig med oss vandrer, alltid nær oss er. Snart igjen vi skal få se ham, kommer snart den dag; da det blir den samme Jesus, som optagen blev.

Kor: Jesus er og blir for evig uforanderlig. Alt forandres, Jesus aldri, ære til hans navn. Ære til hans navn, ære til hans navn. Alt forandres, Jesus aldri, ære til hans navn.

Syge, lidende de hjalp han, ved sin allmacts hånd, enn må sygdom, sorg og plage vike i hans navn. Han som ga sin kraft til helbred for en kvinne syk, til den sjel som mottar ordet, just det samme gir.

Han jo fordom med dem vandret, for å bli hos dem, slik han daglig med oss vandrer, alltid nær oss er. Snart igjen vi skal få se ham, kommer snart den dag; da det blir den samme Jesus, som optagen blev.

dem igjen, samt folket som vi tidligere har arbeidet blandt. Vi priser Gud for at sæden, som er sådd har spiret. Og det har vært gylløt å samles med kineserne til møter, siden vi kom tilbake. Priset være Jesus!

Vi hadde bestemt dåp før vi reiste fra Kina, men måtte forlate arbeidet før dagen kom, og således var det noen som så med lengsel frem til vi skulde komme tilbake. Søndag hadde vi gleden av å ha tre salige møter her hvor tretten kinesere blev begravet med Kristus i dåpen. All ære til Lammet som har kjøpt oss til Gud med sitt eget dyre blod.

Det er en tid siden vi har sett Misjons-Røsten nu, og vi nesten undres på om du ikke skulde finne veien til oss også her i dette land. Må Herren fremdeles velsigne dig i din gjerning, og vær så hilset på det hjerteligste fra oss alle her i Pai Hsiang. Deres

Kari og Jens Fjeld. Pai Hsiang Hsien, Hopei, N. China.

Misjonærenes farer.

Misjonær Samsett skriver bl. a., hvorav vi tillater oss å hitsette efter «Kineseren»:

Natten til 29. september fikk Chenping være meget av en røverhorde. De hadde på forhånd sørget for å narre soldatene til et sted syd for byen, hvor de tenkte å slå røverne. Da soldatene vel var ute av byen kom røverne plusselig. Innenfor var det arrangeret med folk som skulde åpne portene. For å få folk til å åpne dørene og komme ut på gaten, gikk de rundt og ropte: Alle mann på bymuren for å vokte den, da røverne lå utenfor. Alle for da ut, og så begynte skytingen og plyndringen.

Røverne satte varme på husene og det blev en forferdelig brann. Det begynte ved Vestporten og hvert eneste hus brante til det kom til kirken, da vendte vinden sig. Alt fra Nordgaten og Nordporten brante ned, likeså en masse syd for hovedgaten. Det er praktisk talt bare det som er øst for misjonsstasjonen som står igjen. Det er således brent mer enn halve byen. Over 3000 personer blev trukket avsted som gidsler, deriblant 2 kristne kvinner fra misjonsstasjonen og en kristen mann som hadde forretning. Hans hus brante op. De to kvinner var blitt vill-ledet ved at noen mente det var sikrest på gaten, og slik kom de op i ulykken. Man forsøkte forgjeves å sette fyr på misjonsstasjonen. Det er godt på nådens dag å ha direkte forbindelse med «fyrsten over Herrens hers».

I Sydchina er to tyske og en sveitsisk misjonær tatt av røvere. De forlanger 2 millioner dollars for dem. Får de ikke pengene, så vil de drepe misjonærene. I Ichang kom en dag tre mann inn på den katol-

Forts. 4. side.

på å slakte og flå et dyr ute på fortauet. En flokk hunder stod tomme omkring og ventet. Så kom der en karavane kameler med kullsekker på ryggen. — Og så alle disse tiggere som stadig roper omkring en. — Vi nådde frem til stasjonen, men ventetiden blev lang. Toget skulde gå klokken 7,55 om morgenen, men vi måtte vente på det til klokken blev omkring 11. Vi kom frem klokken 8 aften, fem timer forsinket. Signes søster Ruth og Ester samt flere av de troende kinesere var møtt op på stasjonen i Hsuan hua fu for å ta imot oss, og så kjørte vi på eselkjærne til deres misjonsstasjon. Kineserne hadde pyntet op lokalet med flagg og inskripsjoner, og det hele virket så pent og koselig. Som gave til oss hadde de kjøpt to meter lysrødt silke som hang på veggen ved plattformen, der var klistret store gullbokstaver (av papir) på det med et «Velkommen», og så våre navn. På hver side hang der inskripsjoner, hvorpå der stod: «Velsignet være den som kommer i Herrens navn». Så holdt de fest for oss og bevertet med the og kaker; de uttalte sin store glede over at vi var kommet.

Gud har underbart velsignet søstrenes arbeid og flere har på dette ene år kommet til bevisst liv i Gud, mest menn. Ja i sannhet, troen kommer av hørelsen, og hørelsen skjer ved Guds ord.

Elskede venner, om I så nøden og hedenskapet, hvor fryktelig det er, og den underbare forvandling som skjer når lyset går op i deres hjertor, hvor I da vilde fryde eder.

Det har gjort et sterkt inntrykk på oss å se det intense arbeid som utrettes ved å forkynde evangeliet; kvinnemøter, offentlige møter, barnemøter og gatemøter, hele dagen optatt og folket kommer og lytter og hører. Gud er følbart med.

Nøden er stor på mange steder her i Kina. Et brev blev lest op for oss fra provinsen Kansu, om redslene der på grunn av hungersnøden og forfølgelsene. 10.000 mennesker blev slaktet ned på en dag. Hungersnøden er redsom. En kvinne bar sitt døde barn på ryggen. Noen spurte henne om hun ikke skulde legge det fra sig. Hun svar-

te: «Jeg skal spise det, og legger jeg det fra mig, så spiser noen andre det for mig». — Ja, nøden er fryktelig. Alt gjør jo et sterkt inntrykk på den som ikke har vært ute før.

Vi så sende en hjertelig hilsen til alle eder kjære søsken i hjemlandet fra eders i Jesus

Signe Pedersen og Inga Johnsen. Hsuan hua fu, Peking, Kalgan lue, North China.

Fra M. Dørum og H. Karlson.

4—11—1929.

Elskede misjonsvenner. Fred!

Vi sende eder en hilsen gjennom «Røsten» og på samme tid få takke for de 25 kroner, som en broder fra Eidsvoll har sendt til hjelp for den nye utstasjon.

Har nu ialt fått 75 kroner. Det forslår jo ikke, men kineserne her hjelper nu til, så vi har håp om snart å kunne åpne. Vi behøver jo ikke å betale for hele året på en gang. Vi har nu bestilt benker og bord, og så skal det kjøpes lamper, olje og brensel.

Har nu hatt tre dages møter med megen velsignelse fra vår trofaste Fader. Vi har invitert et par evangelister til å komme og hjelpe oss. Vi takker Herren for ethvert ærlig redskap blandt de innfødte. Den ene av dem minner oss om vår hjemgangne broder Andresen hjemme i Norge, full av liv og kraft. Ja i sannhet ingen kan sitte soven de når denne mann står på plattformen. Ære være Jesus. Han uttar sig vidner nu som fordom og han velger de fattige og ringe, som ikke har megen verdslig visdom; men han fyller dem med den Hellig And, så det blir glød på deres tunge.

Det siste møte tenkte vi bare skulde bli et kort møte, da vi hadde tre møter på dagen, ja det var flere når vi regner bønnemøtet om morgenen. Så mente vi da å ha et kort møte, men det blev anderledes. Nu vilde de troende prise Herren, og den ene efter den annen stod op og det var fryd og jubel i vår midte med oprakte hender og takk til vår dyre Frelser. Idag, efter å ha inntatt frokost, gikk de glade

forfremjet hjem. Gud signe dem allesammen.

Om vi nu får være friske, så har vi lagt planer for landsbyturen og Herren vil sikkert være med og velsigne. Ønsker innerlig, at alle venner vil ta dette distrikt med når I går innfor Herren i bønn.

Snart kommer Jesus, da er vår arbeidsdag slutt. Må vi derfor, mens vi har våre anledninger, flittig bruke dem til Jesu ære.

Vi er takknemlige for at Herren styrker og hjelper oss og setter oss istand til krigen mot mørkets fyrste. Hvor godt at vår herlige selersfyrste Jesus går foran.

Ja, det kunde være meget å skrive om også av vanskeligheter, men disse vil vi legge frem for Herren, da han forstår og alltid har en utvei.

Så mange kjære hilsener fra eders i Herren og for kinesernes frelse M. Dørum og H. Karlson. Yuan Shih Hopei (Chahli) North China.

Fra Kari og Jens Fjeld

27—10—1929.

Kjære Misjons-Røsten. Fred!

Det folk som vandrer i mørket ser et stort lys; de som sitter i dødsdykkens land, over dem stråler et lys. Es. 9, 2.

Også her ute i Kina får vi glede oss over at rettferdighetens sol er opgått med lægedom under sine vinger, og han som elsker alle med en evig kjærlighet, har også laget det således, at folket som har vært uten kunnskap om ham som kom for å søke å frelse det fortapte, kan også bli delaktiggjort i den frelse som skulde vederfares alt folket.

Det er litt over en måned siden vi kom op her til Pai Hsiang, og efter alt som distriktet har gjennomgått her ute siden vi reiste hjem, fant vi misjonsstasjonen nesten i bedre stilling enn vi hadde ventet. Soldatene har også her vært inne og slått istykker noen vindusruter og andre småting, dog uten å ha forvoldt noen større skade av videre betydning.

Herren har holdt sin hånd over brødrene, som trofast har stått her mens vi ha vært hjemme og det var riktig en glede for oss å møtes med

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjonens-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementpris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Tu utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adressforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

En herlig op-gave

er det å få være med i tjenesten i Herrens vingård. Og det er gjerne så at alle som har smakt Herrens godhet, har en indre trang til å gjøre nytte for sig med de evner som er nedlagt i den enkelte.

Et arbeidsfelt som særlig ligger vel til rette for de yngre krefter i forsamlingsene er arbeidet blandt barna. — Søndagsskolearbeidene kan sikkerlig bekrefte den lærdom og den velsignelse som følger deres gjerning.

En annen gren i barnearbeidet, som ikke er av mindre viktighet, er å åpne barnas øine for hedningemisjonens betydning og nødvendigheten av dette.

Er du kjære leser, kanskje en av dem som går ledig på torvet? Kanskje dette nettop er en oppgave for dig. Misjonsarbeidet blandt barna har lett for å skape interesse og sette glød i barnehjertene. Dette at barna blir sig bevisst at de virkelig kan gjøre nytte for sig med sine små pengebeløp og barnslige bønner, skjerper deres lyst til å gjøre det gode. Og ennå mer begeistret vilde barna bli om vedkommende misjonær, som arbeidet drives for, sendte regelmessige breve til barneøyetene.

Det var å ønske at misjonærarbeidet blandt barna måtte vokse seg stadig større og sterkere. På samme tid som barna blir satt i virksomhet, er det en kjærkommen anledning til å føre dem dyper inn i de bibelske sannheter og nærmere Jesus.

Forsøk på samle noen barn om denne gjerning og du skal kjenne Herrens rike nåde og velsignelse hvile over arbeidet.

Noe for alle.

(Ved M. G., Sande).

For dem alle er jeg blitt alt, for i alle tilfeller å frelse noen. 1. Kor. 9, 22.

Paulus hadde med alle slags mennesker å gjøre. Bortsett fra all annen forskjell, fant han to grunnforskjellige slags mennesker å vieke blandt: jødekristne og hedningekristne. Likeoverfor begge behøvde han riktig ensidighet, nemlig med hensyn til salighet ved troen på Jesus Kristus. Men ellers hadde han et åpent øie for den store forskjell det var på troslivet hos jødekristne og hedningekristne. Hans ydmyke hensyntagen til denne forskjellighet, hans uegennyttige forsøk på å avpasse sig etter andre bnr være et eksempel og forbillede for oss.

Menneskene er også hos oss så forskjellige, det er så mange meninger og sedvaner. Da er det van-

skelig ikke å støtse noen, men å kunne være noe for alle (sannheten tro i kjærlighet. Red.s bem.) Hvis vi ber om hjelp, vil han gi enhver av oss den rette kjærlighet og visdom.

Et barn er os født —

Hvor underbart er det ikke å betrakte dette avsnitt av Guds ord. Og det er vel ikke noe som blir viet slik oppmerksomhet som juleevangeliet. Og det synes stadig nytt og fullt av velsignelse, hvor meget vi enn betrakter det.

Hvor stor var ikke denne begivenhet som profetene profeterte om, og Israels mødre trodde og ventet å bli mor til.

I fire tusen år ventet verden på Jesus.

Et stort mørke ruget over jorden. Profetene hadde jo bebudet at en ny tid skulde komme. Men hvad tid skulde det inntreffe?

Det romerske keiserdømme triumferte. De var i den mørkeste natt da lyset trengte frem, da profetiene om Jesu barnet skulde oppfylles.

En Frelser er oss født i Davids stad, i Betlehem. Det er den største åpenbarelse som verden har vært vidne til. Da var det at den evige søl banet sig vei gjennom det tette mørke og lyste op for de fattige hyrdre ute på markene og englene åpenbar sig med sang. Å, for et syn!

Alle himmelens innvånere syntes å være i bevegelse.

Noen underlig er skjedd. Kongen skjelver på sin trone og underlige følelser likesom trenger gjennom alle.

— La oss gå like til Betlehem, sa hyrdene til hverandre, så får vi se hvad som er hendt — det som er gjensandt for all denne himmelske høylyst.

Hans fødested på jorden var en simpel stall og hans leie en krybbe med halm og strå. Kongesønnen var foringet fra sin guddommelige høihet til en menneskesønn, foraktet av mange. — Å for en scene og muligens et skuespill for enkelte. Der ligger den uskyldige. Intet rum for ham. Herbergene var overfylte. Alle var optatt med å la sig skrive inn i mantallet.

Revene hadde sine huler og himmelens fugler sine reder, men Mennekesønnen hadde ikke det han kunde helde sitt hode til.

Å, for en sannhet: ringhet og fattigdom preget hans livshistorie helt fra fødselen av. Han hadde ikke noe som han kunde kalle for sitt.

Han var fattig. Og hvorfor?

Jo, Skriften sier, for at vi ved hans fattigdom skulde vorde rike.

O, herlige sannhet, som er oss gitt som den største julegave, til alle som vil motta ham.

Motta denne herlige gave som tilbydes dig. Forakt den ikke, men la den bli en forandrende makt i ditt hjerte og liv. En gave fra himmelen til alle mennesker som er gjennemtrent og besudlet av satsningsritt.

En sønn er oss født. Fyrstendømmet er lagt på hans skuldre, den man kaller hans navn Under, Rådgiver. Veldig Gud, Evig Fader Freds fyrste, for at fyrstedømmet må være stort og freden uten ende over Davids trone og over hans kongerike, for at det må bli bef-

stet og opholdt ved rett og rettferdighet, fra nu og intill evig tid. La denne himmelske gave, som av Gud er gitt til en forfallen menneskeslekt, bli din personlige gave. Vis ham ikke fra dig, men ta imot ham. Og du vil finne at du allikevel har mottatt det største og herligste, som kan oppnås. Hermed er alle hilset fra eders blodet rensede broder

Joh. O. Johansen.

Markedsplassen i Betlehem.

Fra søndagsskolemøtet på Ski.

Et litet, men innholdsrikt stevne.

Motto: En forkynnelse som virker til omvendelse og frelse for barna.

Da det var innbudt til søndagsskolestevne på Ski søndag den 8. desember d. å., var det med glede inbydelsen blev mottatt, men på grunn av det korte varsel, var det mange som ikke fikk ordnet sig, så deltagelsen blev ikke så stor som ventet.

Samtalemøtet, som begynte kl. 11 formiddag, blev over all forventning.

Br. C. Dahl Ski ønsket alle vennene velkommen, hvorefter vi i fellesskap bad Gud innerlig om en herlig dag.

Det første emne: «Et godt forhold og godt samarbeid blandt søndagsskolearbeiderne», blev innledd av br. David Eriksson, Drammen, som på sin egen fengslende måte tidskyndet til kjærlighet og tro skap i arbeidet for barnas frelse.

Det kan undertiden se håpløst ut, så vi nesten vil gi op, men Herren vil prøve oss og se om vi er tro i det lille som han setter oss til.

Blandt de viktige og betydningsfulle emner som det blev samtalt om, var «forkynnerformen» et av de som er mest alvorlig i vår tid. Målet med vårt arbeid blandt barna er ikke å opdra dem i en form av religiøsitet, men en sann kristendom — en hel omvendelse fra synden.

Alle var enig om at det var påkrevet å komme sammen og dekke søndagsskolesaken, som er et av de viktigste ledd innen kristenheten. Det blev derfor bestemt å ha et lignende stevne i nær fremtid, hvor det også nærmere skal konfereres angående teksten. De som ønsker å fremlegge en plan for teksten eller har noen emner, som tjener søndagsskolesaken til gode, bedes vennligst å innsende dette til br. Johansen, Frognerveien 2 lil (telefon 40.432). Oslo, snarest mulig så det kan bli ordnet og be-

kjentgjort i god tid, da antagelig neste stevne bli i Oslo ut på våren.

Ved 4-tiden om ettermiddagen var vi samlet i lokalet til fest — en herlig fest. Misjonær Grønvold og evangelist Thoresen med tilreisende venner fra Drammen, Oslo, Volden i Asker, Askim, Skiptvet, Sarpsborg og flere steder, deltok med på festen. En uforglemmelig stund. Gud tildele oss sin herlige velsignelse og vi måtte takke ham for den gode ennes-ans som var rådende under hele stevnet.

Der blev også oplest hilsen fra brødr. G. L. Alexander og Alb. Robinson, Bergen, som sikkert hadde hele sitt hjerte med i stevnet.

Den herlige fest måtte avbrytes ved 9-tiden, og de tilreisende drog, lykkelige og tilfredse til sine hjemsteder.

VAK

En broder skriver til oss om ovennevnte bok av Math. Støve og uttaler sin glede over at den er utkommet. Broderen synes det er godt å få anbefale denne bok alle vegne, og — legger han til — kunde ikke M.-R. gi oss noen smakebiter av dens innhold? — Det vil vi jo gjerne, om det gis tillatelse dertil.

Imidlertid vil vi benytte anledningen til å minne om boken. Den er, som br. Kleppe uttaler i forordet rik på treffende tanker — hentet fra skriften — tanker til vekke og selvprøvelse, til oppmuntring og trøst.

Det er et ord til alt Guds folk og kan trygt leses av alle.

Særlig nu før jul, da pengene har så lett for å rulle til mindre nyttige ting, burde man gjøre sig selv den glede å sikre sig boken. Den koster 80 øre pluss porto, og fåes ved utgiveren, adr. Volda, Søndmør, eller også ved å tilskrive M.-R., box 32, Sarpsborg.

A. J. L.

ORD FOR DAGEN:

Se derfor til, hvorledes I kan være varlig, ikke som urvis, men som visdom. I kjøper den beilelige tid, ti dagene i onde. Vær ikke dærer, men dagens Herrens vilje er!

Et. 5, 15-17

Da førte de små barn til ham.

Av Alb. Robinson.

Da førte de små barn til ham for at han skulde legge sine hender på dem og bede; og disiplene truet dem.

Mat. 19, 13.

Det ser ut på disse foreldre at det var meget om å gjøre å få sine barn velsignet. Kan det være mer verdi i denne velsignelse?

Jeg tenker på Isak og Jakob. Les 1. Moseb. 27, 27—29: Og han sa: Se, lukten av min sønn er som luten av en mark som Herren har velsignet, og Gud gi dig av himmelens dugg og av jordens fedme og mangfoldighet av korn og mat. Folk skal tjene dig og folkeferd skal falle dig tilfote. Vær en herre over dine brødre, og din mors sønner skal falle dig tilfote. Hvo der ber bänder dig, vær forbåndet, og hvo der velsigner dig, vær velsignet.

Dette å bli velsignet er av en verdi som ikke kan tolkes med ord. Dette var en velsignelse som ble uttalt over sin sønn. Vi finner at Jakob også velsigner hver enkelt av sine sønner. Det kan vi finne 1. Moseb. 49. Dette var altså menneskers ord, men se hvor ivrig de var etter å opnå velsignelsen. Hvor meget mere er ikke det å bli velsignet etter Jesu ord? De var dette som disse mødre var opmerksom på. Selv da Jesus skulde hvile, måtte de ha hans velsignelse.

Gjaldt da dette bare noe? Nei, jeg tror det hadde lang større følger. Se bare på den velsignelse Jakob fikk; det gikk i oppfyllelse alt sammen. Herrens velsignelse gjør rik, og møisommelig arbeid legger ikke noe dertil. Ordsp. 10, 22. — Jeg tror det ligger en annen grunn også, tenk å få gi sine barn til Jesus. Det var brukt i Kanaan (Jødeland) å bringe sine barn til templet for å fremstille de for Herren. Luk. 2, 22.

Har du ført ditt (dine) barn til templet, for å få lagt hendene på dem? Vil du som disiplene hindre dem? Vi finner også et meget talende eksempel i 1. Sam. 1, 21—28, hvor Samuel blir født som svar på bønne. Da han skulde fremstilles i templet etter Mose lov, uttalte Hanna, hans mor disse ord: Også jeg skjenket Herren ham for alle de dager han er til, han er begjæret for Herren. Og de tilbad Herren der.

Ser vi på hvordan det gikk Samuel, så tror jeg at det stiger englelsel hos alle som har barn, at det skulde gå deres barn slik. Undersøkt skulde å bringe barna til Jesus som sier: «La de små barn ifred og hindre dem ikke». Og han la sine hender på dem. Det er hans ønske og vilje å få velsigne dine barn.

Måtte dette senke sig tungt i bevissthet. Velsignelsen gjelder ikke bare for det åndelige, og gjelder også det hverdagslige, for hele livet har det forgjort seg.

En masse stoff

må på grunn av plassmangel over til neste

Til søn

Abonner i fra nyttår. ger og bile mange inter minnevers f mer. Korre fra barn ru skjellige ste gere enn no Kr. 1.50 pr. Abonner i skoler får Bestilles kontorer og pedisjon, ad borg.

FRA SP

Kvittering misjonen i Pa hvor be og Fra br. Stør kr., Ubenevnt 30.00, venner På misjon takk Gud lø Kjære misj Røstens lese ham som va Ja. Han er v de fred ved forlikte oss m ledes igjen g neste. Ja, lov har lagt kjøt sin saks f hedningene.

Br. Fjeld Kina igjen, Hsiang Hsie å opmuntre hvad vi kan tiden. Jesus arbeide og ik lønn for vårt Hjertelig forblivende

Desm

Fra barne set, Sarpsbor sereren str. Den nette sun kvittermes de små givere rede sendt.

Det er en rens tjenerer annenhver om småpenger i og søster De Herren ha fortsatt vels steller mer gren i det v for evangelie

Hils

Vil igjen t bladet. Er har det god me, hallelu rundt den g å støtte den med ham. flokk her so og han gir ved å velsig me dit, å b Hilsen m

holdes i Mø 29. desbr— Blom Bakke, niel Nilsen nempa

Til søndagsskolene.

Abonner på barnebladet «Barnerøsten» fra nyttår. Mange gode fortellinger og bilder. Tekstforklaring, mange interessante bildeglader og minneverdier i hvert nummer. Korrespondansemeldelser fra barn rundt om på de forskjellige steder. Bladet er billigere enn noget annet barneblad. Kr. 1.50 pr. år.

Abonner i god tid. Søndagskoler får stor rabatt! Bestilles på alle landets postkontorer og i Barnerøstens ekspedisjon, adr. Postboks 32, Sarpsborg.

FRA SPREDTE FELTER

Fra Ski.

Kvittering for inkomne bidrag til misjonen i Pai Hsiang, Hsien, Kina, hvor br. og str. Fjeld arbeider: Fra br. Størksen, Møstervann 15 kr., Ubenevnt 4.50, vennene i Ski 30.00, vennene i Båstad 20.00

På misjonens vegne hjertelig takk Gud lønne den enkelte giver. Kjære misjonsvenner og Misjons-Røstens lesere. Nåde og fred fra ham som var og som er og bærer. Ja, han er vår fred, han som gjorde fred ved sitt korssets blod og forlikte oss med sig selv, og har således igjen gitt oss forlikens tjeneste. Ja, lovet være Gud, at han har lagt kjærlighet i våre hjerter til sin saks fremme også ute blandt hedningene.

Br. Fjeld er nu som bekjent i Kina igjen, på arbeidsfeltet i Pai Hsiang Hsien, og jeg vil få lov til å oppmuntre vennene til å gjøre hvad vi kan. Det haster såre med tiden. Jesus kommer snart. La oss arbeide og ikke bli trettede, til det er lønn for vårt arbeid.

Hjertelig hilsen fra eders i Ham forblivende

K. Aar n o.

Desmond-misjonen.

Fra barnemisjonen i Misjonstusset, Sarpsborg er M.-R. ved kassereren str. Signe H o l m overrakt den nette sum av kr. 85,79, hvorfor kvitteres med en hjertelig takk til de små givere. — Beløpet er allerede sendt.

Det er en liten skare små Herrens tjenere som kommer sammen annenhver onsdag og legger sine småpenger i Herrens hånd til br. og søster Desmonds arbeid i India. Herren har velsignet og vi vil fortsatt velsigne barna og de som steller med arbeidet, denne lille gren i det verdensomfattende virke for evangeliets utbredelse.

Hilsen fra Bergen.

Vil igjen få sende en hilsen til bladet. Er i t. i Bergen, hvor vi har det godt. Gud er jo den samme, halleluja. Hans øine farer rundt den ganske jord for kjaftig å støtte den hvis hjerte er helt med ham. Det er en gild vennelikk her som samles om Herren, og han gir sitt velbehag uttrykk ved å velsigne. Måtte vi alle komme dit, å beske Kristus.

Hilsen med fred.

A. R.

Bibeluke

holdes i Møllergt. 38, Oslo i tiden 29. desbr.—5. januar. Nordquelle, Blom Bakke, A. Haug, Kleppe, Daniel Nilsen og Wennesland vil gjennemgå bibelske emner.

På reise.

Sist vi skrev til M.-R. var vi på Bergen og turen stod da til Halden, den gamle by. Her har Herren Gud en stor skare av menn og kvinner, som samles til bønn og prediken på de forskjellige lokaler, i. eks. «Salen». Navnet er bibelsk. Disse kjære venner ønsket mig atter velkommen. De holder fremdeles ved i bønn og påkallelse. En stor skare samlede til møtet og de fikk alle høre Guds rike evangelium og Herren talte kraftig gjennom sitt eget ord til hjertene, og sine barn velsignet han underbart. Under oppholdet i Halden bodde jeg hos kjøpm. Ellingsen, Fosselokka. Og da det ikke var måte på Salen hadde vi velsignede bibeltimer på «løkka», da mange hellige bor der omkring.

Da man ventet oss på Nordgård, nær Aspedammen, måtte vi si farvel. Hadde flere møter blandt de kjære venner der, og Jesus var tilstede og velsignet.

Så stod turen til Ørsfjella til den velsignede familien Ole Sætre. Også her var himmelen senket ned oven oss i et mål som ei kan tolkes. Sætre ligger høit oppe i den store villmark og hist og her har Herren sine juveler. Mange av dem har op til 2 timers marsj til møtene. Det er sjelden noen predikant besøker disse trakter.

Derefter var det tilbake til Tistedalen og Halden igjen. Forst. A. Isaksen i Kristi menighet hilste oss velkommen til å tale i Bethel og velsignelsene uteblev ikke. All ære til Jesus. En glede og fryd var det å tale til disse kjære venner. Forstanderen her røpker sitt hverv med innsikt og forstand i denne onde og opprørte tid. Herren velsigne ham og vennene. (Mer i neste nr.).

Broderlig hilsen til alle Guds hellige.

O. Karlsen.

Herrens svar.

Som man vil huske hadde vi for en tid siden inntatt en artikkel, hvori Kina Inlandsmisjon bad om 200 nye misjonsarbeidere til Kina. Etter hvad det meddeles skal det inntil nu allerede være omkring 90 stykker som har meldt sig til gjerningen.

Misjonsprest E. Smebye

er antatt som Det Norske Misjons-selskaps tilsynsmann i Kina. Han trer istedetfor Dalland, som døde ivåres.

Smebye er fra Skien og kom første gang til Kina i 1915.

Trygghet.

Den lærde Gellert sa på sitt dødsleie: «Jeg har levet over 50 år og har mer enn engang stått for dødens porte og har erfart, at intet uten den levende tro på Forløseren Jesus Kristus formår å trøste og styrke den bange ånd ved det avgjørende skritt inn i evigheten og å stille samvittigheten, som anklager oss. Dette bevidner jeg for Gud.»

Gjengitt av H. Z.

TROEN

er livets begynnelse, kjærligheten dets mål; men begge i forening er Guds.

— Det må være flere underordnede enn herskende mennesker, hvis ikke alle skal leve i evig krig med hverandre.

„Jeg har sett Jesus og vil bli en kristen“.

Til Misjons-Røsten.

En av disse søbte dager, som her er så mange av i India, drog vi ned til Gangesfloden for å sprede evangeliet blandt de skærer som der var samlet for å tilbede. Det var nemlig en av deres store årlige Meelaer og i tusenvis var de kommet dit for å bade i dette såkalte «hellige vann». — Det er et gripende syn: Gamle, med bøiet rygg; usle sterke menn og kvinner, alle vadede ut i elven i sine skidne pjalder. Kommet ut på dyppet dukker de sig ned igjen og igjen, og med hånden tar de av vannet og drikker. Stakkars forblinnede folk de har en tanke, en lengsel: Å bli rensert fra sine mange synder.

Hvor har man ikke lyst til å rope ut: Se det Guds Lam, som bar all verdens synd! Men her har man ikke lov å preke. Imidlertid kan vi jo utdele skriiter. For egen del hadde jeg forsynt mig med 1000 traktater, av den simple grunn at de kan man få gratis. Det er ofte at man intet har å kjøpe bibelbiler for, og da er det jo storartet at man kan få de traktater. Gjennom mengden baner vi oss vei og roper ut: Ta imot — uten penger og uten betaling!

I to timer gikk vi på denne måte

og delte ut flere hundre traktater. På tilbakeveien satte jeg mig ned for å hvile ved et telt, hvor en innfødt evangelist stod og solgte bøker og Bibel-deler. Jeg fikk en velsignende samtale med evangelisten. Han fortalte om en mann som bad om å bli døpt, for, sa han, han hadde sett Jesus og vilde bli en kristen. Den unge mann hadde vært ærlig og opriktig i sin søken efter den sanne og levende Gud. Han hadde hørt om Jesus og så bestemte han sig for å ofre første uke i bønn og tilbedelse til Ram, så en uke til Muhammed, og så tilslutt en ukes bønn til Jesus. Og idet han dag etter dag bad: «O Jesu Masih, er du den levende Guds sønn, da åpenbar dig for mig». Så åpenbarde Jesus sig for ham, med en krone om sin pande. «Og nu, sa han, vil jeg leve for Jesus, selv om jeg skal bli utstøtt fra min kaste og foraktet av alle, ti nu vet jeg, at han virkelig er Gud».

Lovet være Gud. Mens de lærde diskuterte om Jesu guddom, så åpenbarer Han sig for alle dem som tilber Ham i ånd og sannhet. Hvilken trøst også, at Guds ord aldri vender tomt til bakte. Det er denne tildragelse et levende vidnesbyrd om.

G.

Guds barns enhet.

Dypest inne ønsker vel alle menighet og mer av kjærlighet, fullkommenhetens sambånd. Og vi rettleder og formaner hverandre til å føre den samme tale.

Å se sig gjennem de vanskelige, uoverkommelige tingene er mulig for dem som tror og tør regne med ham der har midler og veie for alt. Men for å få alt hvad vi ber om skulde vi bære frukt og vår frukt vedvare, sa Jesus. Vi må bære omvend-

ens verdige frukter — blivende i ham som grenen i stammen. På denne måte får vi den visdom som er ovenfra (Jak. 3, 17) og salves våre øine med øiensalve får vi se tingene i Guds lys.

I vår tid oppløses hjemmene for bagatellers skyld. Hjemmene og Guds menighet, vårt åndelige hjem og de helliges samfund bør ei oppløses fordi om vi er anderledes sinnet i noe. Tvert imot: Det er gavnlig at det er partier blandt eder for at det rette skal komme frem, sier apostlen. Vi finner kun en grunn for splittelse i Bibelen: Det var da de talte ille om Guds vei så mengden hørte det.

Men du finner flere grader i enheten. Det å føre den samme tale er vel en fremadskridende motning. Men om I er anderledes sinnet i noe skal Herren åpenbare det, bare vi holder frem. — Filp. 3, 15—16.

Så langt som vi vandrer i lyset med hverandre og i ordets lys har vi samfund med hverandre. Sannheten er jo at det ei er alltid samme sinn og samme mening fordi om man ellers står sammen og bruker samme predikanter. Men vi er dog ett i Kristus.

De fleste steder har Herren et alter oppbygget av lønnkammerkristne og ut fra denne platform vil han arbeide. Den første kjærlighet kan tapes og mangt komme i ulage, om man ikke blir i den salvelse som lærer oss alt. Den lunkenhet vil Gud ubarmhertig utspy. Vi bør alltid regne med det som er av sann kristendom og ei være læremestere men forkynne Kristus i ånds og krafts bevis at Herren kan virke med og stadfeste ordet med medfølgende tegn. Og jagende efter fred med alle. Den som ingen urett har gjort skal også bestrepe sig efter en fylde av nåde og sannhet.

M. Gran.

Julehefter.

«Evangelisten»s julehefte er kommet med et prektig utstyr og meget godt innhold, redigert av Chr. Brøvig.

«Misjonsbladet»s julehefte, redigert av Aug. Abell har en rekke interessante fortellinger med mange illustrasjoner.

«Barnerøsten»s vinterhefte er et lite barnehefte med utmerket innhold avpasset for barna. Utgitt av S. Trøber.

Sanne ord.

Trengslens smelteovn utskiller de falske venner, men sammen-smelter de sanne.

— Overdreven ros kan virke fornærmende på et elskverdig menneske.

for er de rene, og fredsommelige, lar sig gjerne sj, er full av gode frukter m. m., Jak. 3, 17—17. Av deres frukter skulde I kjønne dem, Matt. 7, 16—20, Jak. 3, 12—16.

Forsamlingens vekst og fremgang skjer gjennom lydighet og ydmyghet og avholdenhet, se 2. Pet. 1, 5—11. Ennvidere, hvad krever Herren av dig, uten at du skal øve rett og gjerne vise kjærlighet, og vandre ydmygelig med din Gud, Mik. 6, 8, og alltid gi akt på Herrens bud, Es. 48, 18, høre og tjene ham, Job 36, 11, og sky det inde i alle dets skikkelser, og vandrer i Hellig Anden, Gal. 5, 16, og dagligen lese og betrakte Guds ord og be og takke og love og prise Gud, og alltid være opptatt med Gud i stort og smått, og alt som kommer i vår vei, legge det på ham, 1. Pet. 5, 6—9, og tro ham, stole på ham. Når dette alltid skjer, så skal den enkelte i forsamlingen alltid ha seier over alle sine mektige fiender. Rom. 8, 37—39. Kol. 2, 15, Salm. 2, Ap. 6, 2, Salm. 24, 8, Fil. 2, 10—11, 1. Kor. 15, 27. Lovet og priset være Gud og Lammet i all evighet av mitt innerste hjertes dyp. Amen.

Det åndelige spisende og drikkende er daglig bruk av Guds Ord og bønn, Jos. 1, 8, Salm. 1, 1—2. Ap. gj. 2, 42—46. Mark. 13, 37.

Sannhetens ord er forsamlingens hjem og dens mor, Jak. 1, 18, Joh. 15, 7.

Likesom Guds levende ord er en mor, og føder barn til himmelens Gud, 1. Pet. 1, 23, så er den friske forsamling av Gud blitt en mor, Gal. 4, 26, som føder åndelige barn. til Gud, og den Herre Jesus Kristus, Es. 2, 2—3, Hebr. 12, 22—23, Ap. 3, 12.

Men det Jerusalem som er her ovenfor er den frie kvinne, som er våres alles mor, Gal. 4, 26, 31. Det jordiske Jerusalem, sier Fjellstedt, var et synlig forbillede av det himmelske. Det himmelske Jerusalem eller himmelriket har sin begynnelse her i tiden i Kristi hus, de helliges samfund på jorden. Der Kristus er, der er det nye Jerusalem. De som er i Kristus er Guds tempel, helliges samfund og Guds husfolk, Es. 2, 19. Dette er det øvre eller høiere Jerusalem, Kristi sanne hus, som føder himmeriks arvinger. Loven føder treller, evangeliet føder frie barn, Joh. 8, 36, Luk. 4, 18, Joh. 8, 32. Apostelen var en sådan åndelig mor, se 1. Kor. 4, 15, Gal. 4, 19, Filemon v. 10.

Fra skapelsesboken, som er himmelens og jordens historie, ser vi da Gud skapte mennesket, så var det uten synd. det var aldeles rent helt igjennem. Det var lik ham selv, ustraffelig. Mennesket hadde fått Guds Ånd, Livets Ånd inneni sig, og mennesket var levende lik

HA TRO TIL GUD

(Mark. 11, 22).

«Herre, om du vil, så kan du rense mig». Lød den spedalskes nørdrop. Han tvilte ikke om Jesu makt til å hjelpe ham, men om hans vilje. Mange mennesker har det på samme måte. De tror nok Jesus kan hjelpe dem, men er ikke sikre på om han vil. Jesus svarte imidlertid: «Jeg vil, om du vil».

Da hovedsmannen trådte frem til Jesus med den indirekte bønn: «Herre, min gutt ligger hjemme verkbruden og pines svarlig», sier Jesus igjen: Jeg vil. Og hele Jesu liv forøvrig understreker dette med stor tydelighet. Aldri blev et menneske som søkte Jesus i sin nød bortvist. Aller sterkest lyder dette «Jeg vil» ut fra Goltgatas kors. Er det mulig å se på denne blødende, mishandlede, lidende skikkelse, uten at det toner med jublende visshet inn i hjertet: Jesus vill!

Så kom da alle dere som lider til ham som vil og kan hjelpe. Kom du spedalske. Som den spedalske i den gamle pakt skulde gå med sønderrevne klær (et bilde på sykdommens ødeleggesverker), således er din sjel ved syndens forferdelige inngripen ødelagt, vansiret, berøvet all sin skjønnhet og ære for Gud (Rom. 3, 23). Som den spedalskes bolig var utenfor Jerem, således er din plass utenfor Guds rike og utenfor himmelens herlighet hisset. Hvis du ikke blir helbredet. Kom du, håpløst syke, som har prøvet mange læger. Her er det håp for dig, han som bar dine synder på sitt legeme og på treet. Kom til Ham på samme måte som den spedalske kom, slik som han gjorde det, i ydmyk erkjennelse av din uverdighet. Rekk troens hånd ut imot Jesus. Om den enn er svak som den spedalskes, så skal han dog si til dig: «Jeg vil, bli ren».

Kom også du, som vel tror at din syndeskyld er utslattet ved Jesu blod, men som kjemper den håpløse kamp mot det onde i dig, du som ofte føler dig som verkbruden av det ondes forferdelige makt. Kom med din nød til Jesus, kom som du kom første gang til Jesus,

just, som du er. Kom ydmyk og bølset som hovedsmannen: Herre, jeg er ikke verdig til å gå under ditt tak. — Men kom så også med hovedsmannens urokkelige tro: Si bare et ord, så er jeg hjulpet. Og han har jo sagt at han vil. «Jesus, Guds Sønnis blod, rensar oss fra all synd». 1. Joh. 1, 7. Du tviler ikke på at Jesus kan rense ditt hjerte. Tro det i denne stund, og det skal lyde til dig, som til hovedsmannen: «Går bort, dig skje som du tror».

Og kom du som lider til legemet! Ikke sant? du har tenkt — og kanskje også sagt — det mange ganger: Jeg tviler ikke om at Jesus kan hjelpe meg, jeg vet ikke om han vil. Når du nu har lest dette stykke, ta så Bibelen og slå op Es. 53, 4 og les verset noen ganger. Inntil det står klart for dig. Les så Mat. 8, 17, som klart viser at det er legemet's sykdomme, det tenkes på. Slå så op i Mat. 8, 2—3. Still dig som den spedalske foran Jesus. Se op i hans ansikt og si med barnlig tillid: Herre, om du vil, så kan du rense mig. Vent så ganske stille på svaret. Mon ikke han som sa til den spedalske: jeg vil, og som er den samme igår, idag og til evig tid, vil hviske det samme til dig? Prøv, om du i din bibel kan finne et tilfelle hvor Jesus sa til den syke: Jeg vil ikke!

Og du, som ber for andre, enten nær eller fjern, enten de er syke på sjelen eller på legemet, vær frimodig! Jesus vil. Tro, som hovedsmannen trodde, og du skal høre det samme frydefulle budskap: Gå bort, dig skje som du tror.

Erstatning.

Den kjente tyske preat Flatlich hadde i sin menighet en mann som år efter år kom til kirken uten at det blev noen forandring med hans dårlige liv.

En dag forærte Flatlich ham et par støvler med veldig tykke såler under og så til ham:

«De har intet lært av predike-

nen, og jeg vil derfor holde Dem skadesløs ved å erstatte Dem de skosåler De ved Deres kirkegang således uten nytte har slitt ut».

Misjonærenes farer.

Fort. fra 1. side.

skje stasjon. De skulde treffe utlendingene. Forlangte tilslutt penger. Katolikpresten tok da frem det han hadde inne — ca. 15 dollar — og gav dem. I raseri forlangte de mere. De blev så rasende at de sendte ham en kule, som skadet hjertet. Han døde om ikke så lenge. De ransaket da huset og drog sin vei.

I Gansu blev nylig 3000 muhammedanere ledet ut av byen og drept en for en. De hadde nemlig gjort opprør og holdt sig utenfor i måneder med sine familier. De hadde pass og fribevegelse fra de øverste myndigheter. Allikevel blev de drept, mens hustru og barn satt inne i byen og ikke visste om noe.

Herre, dan mig —

Herre, gjør mig slik, at det blir lett å leve sammen med mig, at mennesker gjennom mitt liv forstår, at jeg har en stor Frelser.

at jeg hos andre vekker lengsel etter et hellig liv, at det blir vanskelig å være ond eller snakke vondt når jeg er tilstede,

at hjente gledes når jeg kommer hjem til minhlen.

SMÅPLUKK

Hvad er kjennetegnet på en Jesu venn? Å gjøre hvad han byder.

Minnene om Guds velsegnelse er et middel mot nedstemthet.

Hemmeligheten ved et lykkelig og lykkebringende liv er nettopp å la sig bære av løftenes sterke armer, og det i alle ting.

Lidelsen er noe hvorved Gud vil bringe oss hjem, derav navnet «hjem-søkelse».

FOR FAMILIENS YNGSTE

I JESU FOTSPOR.

Vesle Alice, som var 7 år gammel, kom en dag løpende hjem fra søndagsskolen og utbrøt:

— Nu vet jeg, bestemor, hvor far og jeg skal reise hen i sommerferien, for lærerinnen sa idag, at vi skulde forsøke å vandre i Jesu fotspor.

— Ja, mitt barn, det skal vi både små og store. Men hvad har det med sommerferien å gjøre?

— Jo, bestemor, det har det, for i Jerusaleem kan vi da reise til Jerusaleem for å finne Jesu fotspor. Bare de ikke allerede er blitt borte.

— Det er de ganske sikkert, for det er lenge siden at Jesus vandret der nede. Men det var vel ikke på den måte din lærerinne mente dere skulde vandre i Jesu fotspor. Kom og sett dig her på skammelen hos mig, kjære barn, så skal jeg forsøke å forklare dig hvad det menes dermed.

— Takk, kjære bestemor, jeg vil så gjerne følge Jesu fotspor og prøve på å vandre i dem.

— Men si mig først, Alice, hvor tror du din mor har gått hen med den fylte kurven?

— Mor er gått hen til Ella, det er rett som det er hun går dit. Mor bad mig å bringe kurven, men jeg har ikke lyst til å ha noe med Ella å gjøre, ti hennes kjole er så fæmet og stygg, og hun er alltid så fattig.

Da blev bestemor bedrøvet over sin vesle pikers ukjærlige ord og over mangelen på hjelpsomhet overfor sin mor og spurte henne stille:

— Har lærerinnen i søndagsskolen ikke fortalt dere om Jesus?

— Jo, det har hun da.

— Har hun ikke fortalt, at Jesus ikke var rik da han vandret her nede?

— Jo, lærerinnen har fortalt at han var meget fattig.

— Og allikevel vil du reise til Jerusaleem for å vandre i den fattige Frelser's fotspor? Det forstår jeg ikke, når du ikke vil besøke Ella fordi hun er så fattig. Jesus var dog meget fattigere enn Ella, ti han hadde ikke engang noe han kunde helde sitt hode til. Det å vandre i Jesu fotspor betyr å glede den stakkars fattige Ella med noen av dine mange vakre ting og å være

lydig, god og hjelpsom, når du kommer ber dig å gjøre noe for henne, tenk på det.

— Men, kjære bestemor, er det ikke artig å vandre i Jesu fotspor?

— trodde det var noe helt annet.

— Da din mor gikk ut med kurven fylt av de gode saker fra vårt hjem til det fattige hjem, da var det Jesu fotspor hun gikk

Vesle Alice falt i tanker, og bestemor fortsatte: Da Jesus levte her nede på jorden, gikk han alltid omkring og ga de godt mot alle, talte vennlige og kjærlige ord til de bedrøvede, bedrøvede syke og hjalp de fattige. Og han gjorde det for å være god og vennlig mot alle og særlig de små fattige barn og prøver å glede dem, da vandrer du i Jesu fotspor.

Det kostet meget på for vesle Alice å følge bestemors råd, men nesten ingen kom hun og tidpud sin mor å bli litt frokost over til Ella og hennes tre syke bror, og snart blev Alice og Ella gode venner. Alice forsøkte å være lydig og hjelpsom overfor sin kjære mor, og hun var glad for at hun på denne måte hver dag kunde vandre i Jesu fotspor.

LEVEREGLER

En 12-årig pike skrev ned følgende leveregler, som hun satte sig fore å følge etter så samvittighetsfullt som barn. De er vel verd å akte på for enhver barn. Forsøk nu om du om du ved det hjelp kan gjøre ditt beste:

- Vær ikke sladderaktig.
- Sky slett selvsak.
- Hold alltid dine løfter.
- Kom aldri for sent til skolen.
- Vær høflig mot alle.
- Klær på dig på 5 minutter.
- Vær stille inne i huset.
- Vær omhyggelig mot de små.
- Stå op straks du blir vekket.
- Vær tilfreds med det du har.
- Hør efter, når det blir talt til dig.
- Vær ikke gretten og trettekjøp.
- Vær aldri uvilig eller egnesindig.
- Legg enhver ting på sin plass.
- Tal ikke om folk bak deres rygg.
- Gal hver søndag i søndagsskolen.
- Spred alltid solskinn.

Forvandlingen.

To venner besøkte en dag en juvelerbutikk. Etter å ha sett på en del diamanter og edelstener, viste den ene den annen en sten som lå matt og uten glans mellom de andre.

— Denne sten, sa han, er der ikke noe ved, hvordan mon den er kommet inn imellem alle de andre?

Den tiltalte tok stenen i hånden og holdt et øieblikk fast i den; da han igjen åpnet hånden lyste den for så glansløse sten i alle regnbuens farver.

Hvordan er det mulig? spurgte den første.

— Jo, stenen er en opal, en såkalt sympatetisk sten, som må berøres med en varm hånd for å vise sin glans.

Er ikke dette til å høste lærdom av? La hjertets varme få kvege de som sitter i mørke og lyset vil spredes.

— Trengsel og nød er livets høyskole. Og skolens mål er: nærmere Gud.

I MISJONS-RØSTEN

ekspedisjon kan bestilles: En aktuell bok:

VEKTER! HVOR LANGT LIDER NATTEN?

Av Stefan Trøber.

Boken inneholder korte, vekker betraktninger, en gripende fortelling om en ung pikers fall i synden og andre småstykker.

Boken koster kr. 0,75 pr. ekspanporto.

VAK

av M. Støve

har et ord til alt Gud folk i denne tid.

Kan bestilles hos forfatteren, adr. Volda, Søndmør. Pris kr. 0,80 + porto kr. 0,20.

ER DU LYKkelig?

Traktat passende til utdeling blant uretste. Pris: kr. 1,50 for hundre. Sendes mot forskudd eller postkrev. Beløpet kan også sendes i frimerker.

«Misjons-Røsten», post boks 5 Sarsborg.

Utgit ved en redaksjonskomitee

Sarsborg, Glommens trykkeri

— 10 —

Gud selv, 1. Mos. 2, 4—7, samlign Ef. 2, 1, 1 Joh. 4, 17.

Forsamlingen var ikke stor. Bare et menneske, 1. Mos. 2, 7. Men Gud var i denne forsamling, v. 7, han var også iblandt dem, v. 15, men den lille rene forsamling begynte snart å vokse, 1. Mos. 2, 23—25, og formere sig.

Forsamlingens antall begynner med en og tre o. s. v. Men Jesus er midt iblandt dem, Matt. 18, 20, og Gud og den Herre Jesus bor inneni dem, Fil. 2, 13. Ef. 3, 17. Denne Guds forsamling vokser natt og dag, Mark. 4, 26—28, utbreder sig mot Vest og mot Øst og mot Nord og mot Syd, 1. Mos. 28, 14, Gal. 3, 16, og til sist var den så stor, så ingen kunde telle den, Ap. 7, 9, hvilken skare av hellige vesener, ja så tallrike som himmelens stjerner, 1. Mos. 22, 17—18, og som sanden der er på havets bred, v. 17, og som støvet på jorden, 1. Mos. 28, 14. Hvilken skare, hvilken skare av de troende der engang skal bli.

Dette er Zions berg, den åndelige Zions forsamling, den levende Guds stad på jorden, som himmelens Gud bygger. Hebr. 11, 10, dette er den nye paks barn i Kristus, i ham er de det himmelske Jerusalems arvinger, og står allerede her på jorden i samfund dermed; ti de har sitt boregrskap i himmelen, og sin omgjøngelse der, Fil. 3, 20. Når mennesket er blitt renset, blir det satt inn i himmelen, Ef. 2, 5—6. Denne rene Guds forsamling står i åndelig forbindelse med den seirende forsamlingen i

— 11 —

himmelen, som består av alle de fullendtes, rettferdiges ånder. Hebr. 12, 22—24. De hører til den store forsamlingen av gjensfødte, hvis navn er opskrevet i himmelen, Luk. 10, 20, i det slaktede Lams Livsens bok,* se Ap. gj. 13, 8, kap. 3, 5, kap. 17, 8 og 20, 12, kap. 21, 27. Fil. 4, 3, 2. Mos. 32, 33.

Den friske forsamlings frukter er: Kjærlighet, glede, fred, lagmodighet, mildhet, godhet, trofasthet, sagtmødighet, avholdenhet, barmhjertighet, rettferdighet, sannhet, upartiskhet, se Gal. 5, 22, Ef. 5, 9, Jak. 3, 17, 1. Kor. 13, 4—8.

Sådanne frukter vokser det på grenene av Livsens tre i den friske forsamling. Grenene d. e. gode mennesker, se Matt. 12, 35; den rene Hellig-Ånd er inni dem. Gal. 4, 6, der:

*) Den levende bok, Salm. 69, 29, eller Livsens bok, Ap. 20, 12, er et bilde av Guds alvidende rådslutning om dem som skulde komme til evindelg liv, og Guds ord sier oss, at de som forkaster Kristus, ikke hører til antallet av dem som har det evige liv. Fjellstedt overs, og anm. De som er i Kristus, er innskrevet i Livsens bok, de er tegnet i hans hånd, Es. 49, 16, de er hans gren, Joh. 15, 5, de er i ham, Kol. 3, 3, de er kjente av ham, Joh. 10, 27—29, de er i god forvaring, 5. Mos. 33, 3, de er hans nye skapning, 2. kor. 5, 17.

At ikke navnet skal bli utslattet av Livsens bok, 2. Mos. 32, 33, så efterfølg Kol. 2, 6, Joh. 8, 12, Gal. 5, 16, Ef. 5, Luk. 12, 35—40.

Og vandre i lyset, 1. Joh. 1, og sky det onde, 1. Tess. 5, 22, bli fast i godheten, 1. Joh. 4, 16.